

Saules siltumu sasmēlušās, krūmos liec zarus un melnojas upenes. Tās dažkārt sauc arī par melnajām jāņogām, dažos novados par zustrenēm. Upenes ir vienas no vitamīniem bagātākām ogām dārzos. To raža šovasar dāsna.

SARMĪTE FELDMANE,
teksts un foto

Šovasar cena laba

Straupes "Jaunbirzgalo" upenes aug apmēram hektāra platībā. Jānis Čeksters ogulājus iestādīja pirms 30 gadiem. Kā Breša zemnieks sāka saimniekot, audzēt upenes izvēlējās lielākoties tāpēc, ka to stādījumi neinteresē meža dzīvniekus. Ja nu vien mežacūkas parok.

"Nu jau to vairs nav, un visam dārzam apkārt ir žogs," saka straupietis un uzsver, ka šovasar raža patiesi bagāta. J.Čeksters atklāj, ka vēl pavismen senes tika domāts, vai ogas vispār novākt, jo nav kur realizēt. "Situācija mainījās. Pieprasījums ir, cilvēki brauc arī lasīt sev," pastāsta zemnieks un atzīst, ka bijuši dažādi gadi. Bija tādi, kad peļņa bija vien pārdesmit eiro, jo upenes nevienam nevajadzēja. "Pirms pāris gadiem cenu samazināja tie, kam lielās platības, kuri vāc ar kombainu. Viņi piepildīja tirgu. Bet pēdējā laikā cena turas laba," saka J.Čeksters.

"Jaunbirzgalo" aizvien ražo pirms gadu desmitiem stādītie ogulāji. Saimnieks vismaz patlaban nedomātos ne paplašināt, ne iznīcināt. "Ienāk jaunas šķirnes. Tās, kas man, aktualitāti it kā zaudējušas, bet ražo, un ogas ir garšīgas. Ogulāji nav mēsloti, jo zeme ļoti auglīga. Vienīgi tiek izplautas rindstarpas," teic zemnieks.

Taču upenes nav "Jaunbirzgalo" prioritāte. Saimniecība audzē zemenes, kas ir galvenā peļņu nesošā kultūra. J.Čeksters pārliecinājies, ka, audzējot un tirgojot zemenes, vienā gadā var noplēnīt tik, cik vairākos gados ar upēnēm. Vispirms zemenes audzēja uz lauka, taču iegūt kvalitatīvas bija grūti. Tagad tās audzē siltumniecīcās, kas aizņem ap tūkstoš kvadrātmetru.

Upenes audzē un pērk

■ KRŪMI OGU PILNI. Straupes pagasta "Jaunbirzgalo" saimnieks Jānis Čeksters audzē arī upenes.

Ar roku darbu nav nākotnes

"Upenes jau novāktas un pārdodas. Raža bija laba," saka SIA "Līgatnes ābele" vadītāja Gaida Grava un uzsver, ka ar realizāciju parasti nekad nav bijis problēmu, galvenais ir cena, par kādu var pārdot.

Līgatnieši upenes audzē hektāra platībā. Pērn stādījumus samazinājuši. "Lai gan par upēnēm ir vērts domāt, jo ogas ir pieprasītas. Arī pērn nebija problēmu. Mums nav augsta cena, jo vācam ar kombainu," pastāsta G.Grava un vērtē, ka šovasar, iespējams, pieprasījumu pēc upēnēm ietekmējis arī tas, ka mežā izķuva mellenes, avenes.

G.Grava uzsver, ka upenes izdevies novākt laikus. Ja nebūtu paguvuši, var tikai iedomāties, kāda būtu ogu kvalitāte. "Protams, karstais laiks ietekmēja, bet ogas bija skaistās, sausas. Karstumā strādājām agri no rītiem un vakaros," teic SIA vadītāja.

Līgatnē novāktas arī avenes. Ogas bija mazākas, bet lasītāju netrūka. "Toties par jāņogām ne-

viename nav intereses. Mums ir 'Vīksnes tumši sarkanās' – ļoti skaistas un garšīgas. Citus gadus par tām bija interese," pastāsta G.Grava un atgādina, ka šovasar ikvienu ražu, arī ābolu, kartupeļu, kāpostu, nelabvēlīgi ietekmējuši laikapstākli, kas veicināja arī dažādu kaitēklu izplatību.

Domājot par ogu audzēšanu, pieredzējusī agronomie pauž pārliecību, ka tie, kuri plāno audzēt lielākās platības, nedrīkst palauzties uz roku darbu, jāapgūst un jā-

izmanto dažādas tehnoloģijas.

Jāsaimnieko ilgttermiņā

Latvijas Augkopju asociācijas valdes loceklis, konsultants upēnu jautājumos, Vitālijs Pastars: "Sausums, karstums, protams, ietekmēs ražu. Katrā saimniecībā situācija ir citāda. Tāpat katru gadu mainās tirgus. Ja kādu augļu, ogu kultūru sāk stādīt daudzi, kad stādījumi sāk ražot, tirgus ir pilns, tad arī sākas problēmas ar realizāciju, jo ir pārprodukcija. Šādā brīdī daudzi zemnieki atsakās no kādas kultūras audzēšanas, jo to darīt nav ekonomiski izdevīgi. Patērētāju ir tik, cik ir. Tie zemnieki, kuri turpina iesākto, pēc dažiem gadiem ir ieguvēji, jo pieprasījums jau saglabājās.

Pirms gadiem 30 daudzi stādīja upenes, mācījās tās audzēt, asociācija rīkoja kursus, tika meklētas ražīgākās šķirnes. No tiem audzētājiem palicis retais. Bija izdevīgāk iznīcināt stādījumus un audzēt labību. Nav runa par dažiem desmitiem ogulāju, bet hektāriem. Tika meklēti tirgi, sarunas notika arī ar japāniem, bet visu nosaka cena un daudzums,

Palielinās pieprasījums pēc bioloģiski audzētām ogām, bet tās izaudzēt kvalitatīvas ir daudz grūtāk. Cenas gandrīz vienādas, tie pārdesmit centi par kilogramu neatsver ieguldīto darbu un nedod ekonomisko izdevīgumu."

ko varam piedāvāt. Polijā izaudzēt jebkuras ogas ir lētāk, tur arī novāc citas ražas.

Pēdējos pāris gados pieprasījums pēc upēnēm ir pieaudzis. Tagad atkal tās stāda. Šķirņu izvēle ir lielāka nekā bija pirms gadiem, bet jāizdomā, kam ogas griobi audzēt – sulai, ēšanai vai pārstrādei. Katram izmantošanas veidam ir savas piemērotākās šķirnes. Diemžēl arī tur daudzi kļūdās.

Palielinās pieprasījums pēc bioloģiski audzētām ogām, bet tās izaudzēt kvalitatīvas ir daudz grūtāk. Cenas gandrīz vienādas, tie pārdesmit centi par kilogramu neatsver ieguldīto darbu un nedod ekonomisko izdevīgumu."

Platības palielinās. Arī pieprasījums

Latvijā kopējās augļu un ogu platības kopš 2016. gada pieauga par 24%, pērn sasniedzot vairāk nekā 8900 ha. Galvenokārt pieauga upēnu platības – par 89%, cidoniju – par 133%, krūmmelleju – par 79%. Lai arī platības aug, pieprasījums pēc vietējās produkcijas nebūt nav nodrošināts.

To apstiprina pētījums "Vietējo pārtikas ķēžu pārstrukturizēšana un noturības stiprināšana krīzes un pēckrīzes laikā Latvijā", ko veicis Dārzkopības institūts pēc Latvijas Lauksaimniecības universitātes ierosinājuma. Lai noskaidrotu situāciju dārzkopības sektorā, tika aptaujātas 56 dažāda lieluma saimniecības un uzņēmēji, un kooperatīvi, kā arī apkopoti LAD un CSP dati. Dārzkopības vadošā pētniece Edīte Kaufmane uzsvērusi, ka augkopjiem ir ļoti daudz darāmā, lai nodrošinātu vietējo tirgu un domātu par eksportu. Turklāt jāņem vērā, ka mājsaimniecības pārtikas izdevumu struktūrā 27% no ienākumiem gatavas tērēt augļiem, ogām un dārzeniem, kas pēc E. Kaufmanes domām ir salīdzinoši daudz, neskatoties uz to, ka tās nav pirmās nepieciešamības preces.

Arī Latvijas Augkopju asociācijas valdes priekšsēdētāja Māra Rudzāte uzsvērusi, ka jāpalīdina stādījumi, jo vēl neesam sasniegusi 1985. gada līmeni, tāpēc ļoti svarīgs valsts atbalsts. Viņa aicina palielināt atbalsta intensitāti līdz 80% tiem projektiem, kas vērsti uz konkurēspējas celšanu nozarē, lai vietējie ražotāji spētu konkurēt ar kaimiņvalstu ražotājiem. □

Top ES meža stratēģija

Jūlija vidū Eiropas Komisija nāca klājā ar paziņojumu par apstiprināto Eiropas Savienības (ES) meža stratēģiju, kura ir kā viena daļa no pasākuma kopuma, lai līdz 2050.gadam Eiropa kļūtu par pirmo kontinentu, kas būs sasniedzis klimatneutrālu ekonomiku, vienlaikus nodrošinot visas ekosistēmas atjaunošanu. Jaunā stratēģija ietver

virkni pasākumu, kas skars ikvienu meža īpašnieku un nozarē strādājošo darbinieku, uzsvaru lietot uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, meža noturības palielināšanu pret klimata maiņas izraisītiem pasākumiem.

Saskaņā ar stratēģijā minēto ES ir 16 miljoni privāto meža īpašnieku, mežs un meža zeme nosedz 44% no sauszemes. Mežsaimniecības nozare kopumā ES nodarbina 3,3 milj. cilvēku.

Stratēģijā būtisks uzvars tiek likts uz to, ka materiāli, kas ieķļaujas fosilo materiālu grupā (piemēram, ogles, dabas gāze u.c.), maksimāli jānomaina uz koksnes materiāliem ar ilgtspējīgiem risinājumiem, t.sk. arī būvniecības sektorā, kā arī uz iegūtās koksnes un tās biomassas pilnvērtīgu izmantošanu. Līdz ar to vēl lielāka nozīme tiks piešķirta mežsaimniecības nozarei tuvākā un tālākā nākotnē.

Eiropas Komisijas komisārs Vides, okeānu un zivsaimniecības jautājumos Virgīnījs Sinkēvičs uzsvēris: "Mēs runājam par 3% no atlikušajiem vēcājiem mežiem. Protams, šī aizsardzība ir nepieciešama. Otrs nozīmīgākais un vērienīgākais mērķis ir nākamajā desmitgadē papildus iestādīt trīs miljardus koku."

ES meža stratēģija tiek vērsta uz ilgtspējīgu meža apsaimnie-

košanu. Uzsvars likts uz meža nozīmi oglekļa uzņemšanā un uzkrāšanā. Svarīgi vispārēji sazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un gaisa piesārņojumu, pārstāt biotopu un sugu zaudēšanu, palielināt sociālekonomiskos ieguvumus sabiedrībai kopumā. □

Sagatavojuši
SARMĪTE FELDMANE